

102647

SAMENVATTING

Beroep tegen berisping HBO

Werkgever stelt dat werknemer zich heeft schuldig gemaakt aan plichtsverzuim door het verzenden van een e-mailbericht aan haar collega-docenten over de situatie van de studenten op haar account in relatie tot het rapport van de Commissie S (mbt de HBO-fraude) en over het verzoek dat zij daarover aan de voorzitter van het college van bestuur heeft gedaan. De Commissie overweegt dat de werknemer niet heeft gehandeld in strijd met de mededelingen die door de werkgever waren gedaan met betrekking tot de communicatie over voormeld rapport. Ook voorts meent de Commissie dat het e-mailbericht niet in redelijkheid als ontoelaatbaar beschouwd kan worden. De werknemer trachtte met de bewuste e-mail weer rust te brengen bij haar collega's. De Commissie oordeelt dat er geen sprake is van plichtsverzuim zodat er geen grond is voor het opleggen van een disciplinaire maatregel. Beroep gegrond.

102647

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr Th. van Gemert

en

het College van bestuur van C, gevestigd te D, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlage van 02-07-2004, ingekomen op 09-07-2004 en aangevuld bij brieven van 05-08-2004 en 09-08-2004, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 24-05-2004 om de op 26-04-2004 genomen beslissing om haar schriftelijk te berispen wegens plichtsverzuim, te handhaven.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 10-09-2004.

De mondelinge behandeling vond plaats op 26-11-2004.

Partijen hebben ter zitting ingestemd met een behandeling door de Commissie, bestaande uit 3 in plaats van 5 leden.

A verscheen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde en vergezeld van haar echtgenoot.

De werkgever werd vertegenwoordigd door E, secretaris College van bestuur.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De werkgever heeft een pleitnotitie overgelegd. De daarbij behorende bijlagen zijn door de Commissie niet geaccepteerd vanwege de omvang en de late indiening ervan.

Bij brief van 30-11-2004 heeft de werkgever de Commissie bericht niet te zullen ingaan op het ter zitting door de Commissie gedane bemiddelingsvoorstel om nogmaals een gesprek te voeren met A. Hierop heeft de Commissie partijen bericht uitspraak te zullen doen.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sedert 18 jaar werkzaam als accountmanager taalgebied Spaans bij de (rechtsvoorganger van) C in een vast dienstverband met een volledige betrekkingssomvang. Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-HBO.

Op 01-04-2004 maakt de Commissie S haar rapport met betrekking tot de HBO-faute openbaar. Eén van de conclusies in voormeld rapport is dat C in strijd met de artikelen 7.17 lid 2 en 7.32 WHW heeft gehandeld. De Commissie adviseert de staatssecretaris dan ook om een bedrag van € 11.775.964 van C terug te vorderen. Als gevolg hiervan vaardigt C nog diezelfde dag een persbericht uit en worden de medewerkers per e-mailbericht op de hoogte gesteld van de afspraak van het College van bestuur om vertegenwoordigers van pers en media uitsluitend door te verwijzen naar de voorzitter van het College van bestuur, F. Op 06-04-2004 volgt wederom een e-mailbericht van de voorzitter van het College van bestuur waarin hij het personeel van de hogeschool mededeelt dat het hoofddoel continuïteit van het onderwijs is en hen verzoekt “die lijn ook naar buiten uit te dragen en met name naar onze en jullie relaties, met name stagescholen”. Vervolgens ontvangt het personeel op 07-04-2004 een e-mailbericht van G, manager International Relations Department, waarin medegedeeld wordt dat, in overleg met het College van bestuur, met betrekking tot de communicatie ten aanzien van de buitenlandse studenten en partnerinstellingen, is afgesproken om te kiezen voor maatwerk, hetgeen wil zeggen dat “we op vragen van studenten en partnerinstellingen mondeling kunnen antwoorden. Wat de pers betreft blijft F de enige woordvoerder.” Op 19-04-2004 volgt een e-mailbericht van de voorzitter van het College van bestuur aan de medewerkers van de hogeschool waarin, onder meer, wordt gesteld: “Namens het College van bestuur zal G – extern – als woordvoerder optreden”. Op 22-04-2004 zendt A haar collega’s een e-mailbericht waarin zij hen onder andere het navolgende mededeelt: “Teneinde enige rust te brengen in ons account en onder de Spaanse studenten hebben wij F vandaag gevraagd u de juiste en volledige informatie te verschaffen over de studietrajecten van alle ingeschreven Spaanse studenten, zodat u exact weet waar het over gaat en kennis kunt nemen van de volledige waarheid. Tevens hebben wij hem verzocht de tendentieuze aantijgingen aan ons adres en dat van C in de media ten stelligste te bestrijden met het vertellen van de exacte feiten.” Bij brief d.d. 26-04-2004 deelt de voorzitter van het College van bestuur A mede tot de conclusie te zijn gekomen dat A zich door het verzenden van voormeld e-mailbericht d.d. 22-04-2004 heeft schuldig gemaakt aan plichtsverzuim ex artikel P-4 CAO-HBO, op grond waarvan zij schriftelijk wordt berispt. Daarbij wordt A in de gelegenheid gesteld zich binnen 3 weken te verweren. Bij brief van 13-05-2004 verweert A zich waarna de werkgever bij beslissing d.d. 13-05-2004 de schriftelijke berisping handhaaft. Tegen voormelde beslissing is het onderhavige beroep gericht.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A stelt dat de berisping niet op de juiste feiten is gestoeld en daardoor niet, althans onvoldoende is gemotiveerd. Bovendien staat de berisping niet in reële verhouding tot de door haar genomen actie. A meent slechts gepoogd te hebben rust en veiligheid te bereiken op de werkvloer van het Spaanse account door aan de voorzitter van het College van bestuur te vragen om de juiste en volledige informatie te verschaffen over de studietrajecten van alle ingeschreven Spaanse studenten. A stelt op geen enkele wijze de intentie te hebben gehad om mededelingen inzake het rapport S te doen. Voorts vermeldt het e-mailbericht geen informatie die nog niet bij de collega’s bekend was. A acht deze vorm van interne communicatie niet in strijd met de berichten van de werkgever, die de externe communicatie betreffen. In dat geval, naar pers en media toe, is louter het College van bestuur bevoegd, hetgeen A ook begrijpelijk acht. Gelet op haar 18-jarig dienstverband en haar goede functioneren, acht A de berisping disproportioneel.

De werkgever voert daartegen aan dat A zich heeft schuldig gemaakt aan plichtsverzuim omdat zij op 22-04-2004 een e-mailbericht heeft verzonden aan de docenten van de hogeschool met betrekking tot de situatie van de Spaanse studenten in relatie tot het rapport van de Commissie S. A had uit de

berichten, die over de communicatie met betrekking tot het rapport van de Commissie S zijn uitgegaan, moeten begrijpen dat zij de desbetreffende e-mail niet had mogen verzenden. Het College van bestuur had besloten dat de voorzitter de enige woordvoerder was met betrekking tot het rapport van de Commissie S. Met name het beeld dat dit rapport oproept bij derden en de mogelijke consequenties ervan voor studenten en C, brengt met zich dat het College van bestuur grote waarde hecht aan centrale regie en communicatie. Door het verzenden van deze e-mail heeft A de voorzitter van het College van bestuur in verlegenheid gebracht doordat de suggestie gewekt wordt dat laatstgenoemde onjuiste mededelingen heeft gedaan, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de hogeschool is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.7 lid 1 WHW, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schriftelijke berisping

De Commissie stelt vast dat er met betrekking tot de totstandkoming van de berisping is gehandeld in overeenstemming met de in de CAO-HBO gestelde vormvereisten. In de brief van 26-04-2004 is vermeld dat A zich binnen 3 weken kon verweren tegen de disciplinaire maatregel.

De Commissie overweegt dat bij de beoordeling van de vraag of er voor de werkgever voldoende reden was om de onderhavige berisping op te leggen, slechts de in de berispingsbeslissing d.d. 26-04-2004 alsmede de in de bestendigingsbeslissing d.d. 24-05-2004 vermelde gronden als reden voor de berisping in aanmerking kunnen worden genomen. De Commissie zal derhalve beoordelen of voldoende aannemelijk is dat A zich door het verzenden van het bewuste e-mailbericht aan haar collega's op 22-04-2004 heeft schuldig gemaakt aan plichtsverzuim en, in het bevestigende geval, of het opleggen van de disciplinaire maatregel van een berisping in verband daarmee proportioneel is. Ter zitting heeft de werkgever expliciet gesteld dat er naast de reeds overgelegde stukken geen andere berichten door de werkgever zijn verzonden ten aanzien van de communicatie naar aanleiding van het rapport van de Commissie S. Uit deze stukken blijkt naar het oordeel van de Commissie dat het College van bestuur, in eerste instantie in de persoon van F, nadien in de persoon van G en vervolgens weer in de persoon van F, de enige woordvoerder is naar de media en de pers toe met betrekking tot het rapport van de Commissie S. Ten aanzien van de communicatie met studenten en partnerinstellingen is het wel geoorloofd om mondelinge vragen te beantwoorden en wordt er voor "maatwerk" gekozen. Dientengevolge kan niet worden gezegd dat A door het verzenden van het e-mailbericht aan haar collega's heeft gehandeld in strijd met "het besluit" van het College van bestuur dat de voorzitter de enige woordvoerder is. Dat A het bericht heeft verzonden zonder de voorzitter hierover eerst te consulteren, acht de Commissie niet onbegrijpelijk nu deze in het buitenland verbleef en A kennelijk de intentie had haar collega's te informeren over het door haar gedane verzoek aan de voorzitter. De Commissie meent dat uit het bewuste e-mailbericht niet meer kan worden afgeleid dan dat A kampte met veel onrust binnen haar account, en zelfs met bedreigingen aan haar adres, en dat A, door de bewuste e-mail heeft getracht weer rust te brengen bij haar collega's. Dit nu acht de Commissie niet in strijd met de mededelingen die door de werkgever waren gedaan met betrekking tot de communicatie aangaande het rapport van de Commissie S. Voor de stelling van de werkgever, dat de e-mail de suggestie wekt dat de voorzitter van het College van bestuur onjuiste mededelingen zou hebben gedaan, kan de Commissie in de e-mail geen grond vinden. Ook voor het overige is de Commissie van oordeel dat het e-mailbericht niet in redelijkheid als ontoelaatbaar beschouwd kan worden. Aldus beoordeelt de Commissie de handelwijze van A niet als onjuist of onredelijk zodat de feiten die aan de berisping ten grondslag zijn gelegd, niet kunnen worden aangemerkt als plichtsverzuim als bedoeld in artikel P-4 CAO-HBO. Nu er geen sprake is van plichtsverzuim, is er geen grond voor het opleggen van een disciplinaire maatregel. Dientengevolge oordeelt de Commissie het beroep gegrond.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Woerden op 20 januari 2005 door prof. mr L.H. van den Heuvel, voorzitter, mr E.M.W.P. Hermans en mr C.H. Kemp-Randewijk, leden, in aanwezigheid van mr R.M. de Bekker, secretaris, en bij afwezigheid van laatstgenoemde getekend door mr H.E. Mertens, secretaris.

prof. mr L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr H.E. Mertens
secretaris